

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 4T/11/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121010699
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martin Floriš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2023:2121010699.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Mgr. Martinom Florišom PhD., v trestnej veci proti obžalovanému J. E., nar.: XX.XX.XXXX v V., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.10.2023, takto

rozhodol:

Obžalovaný :

J. E. nar.: XX.XX.XXXX v V.,
trvale bytom: N. C. F. XXXX/XX, XXX XX V.,

sa uznáva za vinného z toho, že

v období od 19.04.2019 až doposiaľ v Trnave ani na iných miestach na území Slovenskej republiky úmyselne riadne a včas neplatil výživné na svoje maloleté deti Y. E., nar. XX.XX.XXXX a Y. E., nar. XX.XX.XXXX, obe bytom u matky F. H. v V., L. X, i keď mu vyživovacia povinnosť v minimálnom rozsahu XX % zo sumy životného minima na nezaopatrene nepľnoleté dieťa vyplývala priamo zo zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov a výška vyživovacej povinnosti mu bola určená aj rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 06.02.2020, sp. zn. 21P/71/2019-13, právoplatným dňa 02.03.2020, a to tak, že je povinný s účinnosťou od 01.02.2020 platiť výživné na maloletú dcéru Y. E. vo výške 85,-€ mesačne a na maloletú dcéru Y. E. vo výške 85,-€ mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky F. H., a hoci si bol obž. J. E. vedomý tejto vyživovacej povinnosti voči maloletým dcéram Y. a Y. E., nejavil dostatočnú snahu nájsť a udržať si stále zamestnanie a zabezpečiť si pravidelný zdroj príjmov, z ktorého by mohol výživné riadne uhrádzať a aj z evidencie uchádzačov o zamestnanie bol dňom 20.05.2019 vyradený pre nespoluprácu, pričom na výživu maloletých dcér obžalovaný prispieval nepravidelne; následne rozsudkom OS Trnava, sp. zn.: 14P/69/2021 zo dňa 13.09.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.09.2022 bola vyživovacia povinnosť obžalovaného upravená tak, že obžalovaný bol na obe maloleté dcéry zaviazaný prispievať vždy do 25. dňa v mesiaci sumou 150,- € vopred na každú z dcér, pričom obžalovanému po opakovaných úhradách výživného zostal ku dňu vyhlásenia rozsudku nedoplatok (dlh na výživnom) na výživnom vo výške najmenej 100,-€,

teda

úmyselne najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyzivovať iného a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák.,

a za to sa odsudzuje:

Podľa § 207 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona k peňažnému trestu vo výmere 200,- eur (slovom dvesto eur).

Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona súd obžalovanému ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 56 odsek 3 Trestného zákona súd povoľuje obžalovanému uhradiť peňažný trest v desiatich mesačných splátkach po 20 (dvadsať) eur, s tým, že každá splátka je splatná posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca.

o d ť o v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra Trnava podala dňa 07.04.2021 na tunajší súd obžalobu pod sp. zn. 1Pv 319/20/2207-22 na v tom čase obvineného Petra Jančíka pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tým, že

„ v období od 19.04.2019 až doposiaľ v Trnave ani na iných miestach na území Slovenskej republiky úmyselne riadne a včas neplatil výživné na svoje maloleté deti Y. E., nar. XX.XX.XXXX a Y. E., nar. XX.XX. XXXX, obe bytom u matky F. H. v V., L. X, i keď mu vyživovacia povinnosť v minimálnom rozsahu XX % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa vyplývala priamo zo zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov a výška vyživovacej povinnosti mu bola určená aj rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 06.02.2020, sp. zn. 21P/71/2019-13, právoplatným dňa 02.03.2020, a to tak, že je povinný s účinnosťou od 01.02.2020 platiť výživné na maloletú dcéru Y. E. vo výške 85,-€ mesačne maloletú dcéru Y. E. vo výške 85,-€ mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky F. H., a hoci si bol obvinený J. E. vedomý tejto vyživovacej povinnosti voči maloletým dcéram Y. a Y. E., nejavil dostatočnú snahu nájsť a udržať si stále zamestnanie a zabezpečiť si pravidelný zdroj príjmov, z ktorého by mohol výživné riadne uhrádzať a aj z evidencie uchádzačov o zamestnanie bol dňom 20.05.2019 vyradený pre nespokuprácu, pričom na výživu maloletých dcér obvinený prispel len v mesiaci apríl 2020 sumou 170,-€, v mesiaci september 2020 sumou 1.000,-€, v mesiaci október 2020 sumou 170,-€, v mesiaci november 2020 sumou 170,-€, v mesiaci december 2020 sumou 190,-€, v mesiaci január 2021 sumou 170,-€, v mesiaci február 2021 sumou 170,-€ a v mesiaci marec 2021 sumou 170,-€, čím mu za obdobie od 19.04.2019 do mesiaca marec 2021 (vrátane) vznikol dlh na výživnom vo výške 741,54-€.“

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie, z ktorého vyplynuli nasledovné skutočnosti.

Obžalovaný J. E. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení urobil vyhlásenie, že sa cíti byť zo spáchania skutku nevinný (§ 257 ods. 1 písm. a) Tr. por.). K veci uviedol, že výživné platí riadne odo dňa konania súdu. V čase výsluchu nemal žiadny dlh na výživnom. Deťom platí aj navyše, keď je treba. Čo sa týka toho výživného od 19.04., keď sa deti narodili - s tým nesúhlasí, lebo takúto povinnosť nemal. Nemal ju uloženú súdom, nemal vedomosť o tom, že by mal platiť výživné na deti. Myslí si, aj z hľadiska ľudského, že sa patrí, ak si dieťa niekto spraví, tak donesie veci, mlieko, plienky a tieto veci nosil, keď bolo treba - keď bola rozumná debata s poškodenou, nakoľko s ním nekomunikovala, blokovala ho na Facebooku, ako aj na čísle a keď prišiel k dverám, tak bol vyhodený, keď bol s deťmi, keď chcel niečo doniesť, tak ho znova vyhodila a povedala, že to dá na súd. Bolo to veľmi časté, ale keď bola poškodená zhovorčivá, tak ho k deťom pustila a ak bol s deťmi, tak doniesol, čo bolo treba. Na polícii poškodená povedala, že keď aj niečo doniesol, tak to bolo zlé, napr. mal doniesť mlieko č. 1 a doniesol č. 2 a to aj pri plienkach, s čím on nesúhlasí, nie je sprostý a doniesol čo bolo treba. Toto boli len výhovorky, aby na neho podala trestné oznámenie. Logicky, keď niečo kúpi, tak príde do obchodu a môžu mu to vymeniť. Poškodená chce robiť len zle, preto stojí pred súdom.

Na doplňujúce otázky obžalovaný uviedol, že výživné hradil výhradne formou účtov a len touto formou, preto uvedené vie ľahko zdokladovať. K priebehu konania na tunajšom súdu vo veci výživného na jeho maloleté dcéry Y. a Y. obžalovaný uviedol, že podstatný obsah bol zachytený v zápisnici o tomto

pojednávani a následne bola uložená povinnosť ním plnená. Sudkyňa vtedy poškodenej povedala, že na výživné so spätnou účinnosťou nemá nárok, nakoľko o výživné na súde žiadal sám obžalovaný, ktorý tiež žiadal o úpravu styku s deťmi, keďže mu ich poškodená nedávala, iba keď mala dobrú náladu, čo trvá aj aktuálne, ak má dobrú náladu, dá mu deti, ak nie, zablokuje si ho a nedá mu deti. Poškodená je náladová a nedá sa s ňou komunikovať. Ak nie je po jej, tak sa nahnevá. Pred konaní súdu mal pásový opar, deti boli vtedy veľmi malé, poslala mu fotky a on ich nerozoznal, keďže sú dvojčičky, tak mu povedala, že si má poznať svoje deti. V tom čase s nimi býval asi 1x do mesiaca. Bolo obdobie, keď deti nevidel najskôr 2 mesiace a potom 5 mesiacov - tých 5 mesiacov bolo preto, ako už uviedol - písali si na Whatsappe a chcela, aby uhádol, ktorá to je z dcér a on bol v bolestiach, lebo som ma pásový opar, tak jej napísal, nech mu to ona povie, že nemá potrebu sa doťahovať. Nakoľko k dohode neprišlo a ona ho naťahovala a obžalovaný bol vyčerpaný a nemal náladu, tak z toho dôvodu jej povedal, že je trubka a povedal jej (čo asi nemal), že je asi kráľovná alebo si to o sebe myslí a vtedy ho zablokovala a od toho dňa deti nevidel 5 mesiacov, až kým som to nedal na súd. Všetci mu hovorili, nech to dá na súd, ale on čakal, že sa upokojí, chodil k nej domov klopať, ona ho oblievala s vodou, tak sa rozhodol, že to podá na súd. Vyživovaciu povinnosť od narodenia detí podľa svojho názoru plnil - nosil plienky, mlieko, oblečenie, dojčenskú vodu. Čo bolo treba, to som doniesol. Keď bola poškodená kamarátska, tak sa s ňou dalo komunikovať a on doniesol, čo bolo treba. Obžalovaný je prvýkrát otec, ani nevedel koľko má platiť. Keby sa poškodená správala normálne, riadne by s ňou komunikoval. Dcéram kúpil aj kočík, ale poškodená ho nepoužívala, nakoľko si kúpili vlastný. Tento kočík je stále u neho - stále je u neho doma, nakoľko sa stal jeden incident. Poškodená býva v jednom byte s mamou, bratom a s deťmi. Je to 1,5 izbový byt. V tom čase, keď boli deti malé, tak poškodenej mama mala partnera, ktorého už nemá. Ten bol obžalovanému veľmi nesympatický a vadilo mu ako otcovi, aby sa kontaktoval s jeho deťmi. Kočík mal u seba len preto, že keď s ním poškodená komunikovala, tak chodili voziť deti spolu. Raz mu prišla správa, že má priniesť kočík, že jej mama s partnerom chcú ísť kočíkovať. Nakoľko mu bol tento veľmi nesympatický a nemali dobré vzťahy, tak kočík nedoniesol. Keby chcela ísť poškodená sama, tak by nebol problém. Poškodenú teda nahneval, čo sa stávalo často za maličkosti, tak mu napísala správu, že si kočík kúpi sama. Dôvodom teda bolo to, že mu bol nesympatický partner matky poškodenej a nechcel, aby bol v kontakte s deťmi. Toto je ten dôvod, prečo to bolo spomenuté aj v prípravnom konaní. Obžalovaný sa nevedel vyjadriť, prečo bol vyradený z evidencie úradu práce, je možné, že zabudol priniesť nejaké potvrdenie. Od tej doby pracuje brigádne na stavbe, z tohto aj platí výživné, ktoré platí riadne a načas. Na otázku, či vie zdokladovať, že dcéram kupoval rôzne veci, obžalovaný uviedol, že sama poškodená uviedla, že kupoval veci, len ich kúpil zlé. Bločky nemá od toho. Vie o tom aj jej mama, aj jeho rodina o tom vie. Jej mama vie aj o problémoch s poškodenou. Vedia to potvrdiť, že riadne kupoval veci, aj keď bola tam zlá forma komunikácie. Inak by nepodával návrh na súd, nevie prečo je neho mňa podaná obžaloba. Všetky veci dcéram kupoval za hotovosť. Jeho mesačný príjem je 400-500 eur v čistom.

Svedkyňa F. H. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a zložení prísahy uviedla, že po narodení detí obžalovaný neplatil výživné vôbec. Ani po súdnom rozhodnutí neplatil výživné asi pol roka, následne išla na políciu. Potom ako začala vec riešiť polícia začal obžalovaný platiť výživné cez účet svojej mamy na jej účet, nikdy neplatil inak ako cez účet. Následne obžalovaný zaplatil celé výživné, ktoré mu bolo uložené civilným súdom a následne jej z OP prišlo oznámenie, že od obžalovaného je požadované výživné za obdobie od narodenia (od dňa 19/04/2019) t.j. až do rozsudku o určení výživného. S obžalovaným komunikuje chvíľku dobre, chvíľku zle. A čo sa týka platenia výživného, tak jej povedal, že nebol povinný platiť na deti, kým mu to neuložil súd.

Na doplňujúce otázky poškodená uviedla, že obžalovaný vecným spôsobom (oblečenie, hračky a pod.) na deti neprispieval v období pred súdom, akurát kúpil kočík, ktorý im následne zobral. Niekedy pred súdom kúpil napr. plienky alebo mlieko. No plienky boli napr. malé a mliečko malo iné číslo, tak to bolo k ničomu. Aktuálne je to trochu lepšie, občas niečo kúpi. Záleží to od toho, ako vychádzajú. Keď je lepšie - kúpi, keď je medzi nimi zle, tak trestá deti aj ju tým, že deťom nič nekúpi. Niekedy sa stane že deťom kúpi napr. aj značkové oblečenie, ale to si väčšinou nechá u seba, jej dá pre deti také jednoduchšie a lacnejšie veci. Obžalovaný sa s deťmi stretáva tak, ako mu uložil súd. Keď si nevychádzajú, tak ich berie len tak ako má určené súdom a vtedy si ich necháva dlhšie. Keď vychádzajú, tak si ich berie ako chce. Keď spolu vychádzajú, sú schopní aj ísť aj na výlet. Obžalovaný jej podľa jej názor bol dlhý to, čo bolo uvedené v obžalobe. Bežné výživné platil s oneskorením (nie do 15. dňa v mesiaci), ale inak na ňom nedoplatky nemal. Svedkyňa sa k hodnote vecných darov nevie vyjadriť, fungovalo to napríklad tak, že jej dal do ruky napr. 50,- € a povedal jej, aby si nakúpila, ale má za to, že v súhrne to nebolo 741,54 €. Ťažko povedať, čo on kúpil priamo deťom, keďže si veľkú časť z toho nechal priamo u seba. Zdá sa jej, že raz na Vianoce jej prispel 50,- €. Svedkyňa poznamenala (ohľadom to, čo mala na mysli,

že obžalovaný drží časť vecí u seba), že to bolo tak, že obžalovaný keď sa mu nepáčilo, že mal ísť s nimi na prechádzku aj priateľ jej mamy, tak si vzal kočík. Aktuálne sa stáva, že deti u neho prespia, tak napr. použité oblečenie, si nechá u seba a použije veci, ktoré pre deti kúpil a naopak. Je to tak na striedačku. Poškodená sa nevedela presne vyjadriť, akú výšku nedoplatku od obžalovaného požaduje uhradiť, ona tento nedoplatok nepýtala, tak to bolo vyčíslené zo strany OP Trnava.

Svedkyňa k výpovedi obžalovaného uviedla, ohľadom tej kúpi mlieka pre deti a plienok, že vždy, keď niečo takéto doniesol, to malo byť zle, svedkyňa uvádza, že obžalovanému hovorila, aby sa jej opýtal a nekupoval sám, keď mu nemá kto poradiť. A čo sa týka kočíka, druhý si kúpila preto, lebo obžalovaný vzal ten, ktorý kúpil tak, ako to udáva. A vulgárne nadával na ňu a na jej mamu zato, že kúpili druhý. Nie je tiež pravda, že by obžalovaný brigádne robil, on je vždy k dispozícii, preto vie, že nikde brigádne nerobí. V prípade potreby vie svedkyňa súdu predložiť výpis z účtu preukazujúci platby výživného. V priebehu konania sa poškodená vyjadrila k vykonanému dokazovaniu a doplnila aktuálne výpisy z účtu, ktorým boli preukázané úhrady výživného obžalovaným, s tým, že fakticky potvrdila existenciu nedoplatku na výživnom vo výške 100,-€.

Podľa § 269 Tr. por. súd vykonal nasledovné listinné dôkazy:

- potvrdenie o platbách výživného z č.l. 11-16
- tabuľka priebehu plnenia vyživovacej povinnosti z č.l. 46-47
- rodné listy maloletých detí z č.l. 48-49
- rozsudok OS TT, sp. zn. 21P/71/2019 zo dňa 06.02.2020 a zápisnica o pojednávaní z č.l. 51-57
- rozsudok OS TT, sp. zn. 30T/124/2015 zo dňa 23.08.2016 v spojení s uznesením KS v TT, sp. zn. 6To/47/2016 zo dňa 29.06.2017 z č.l. 65-83
- správy zo SP z č.l. 97-105
- správa ÚPSVaR z č.l. 106-112
- vyjadrenie spol. DORA Gastro Slovakia, a.s., TT z č.l. 113
- správa OÚ TT, odbor živnostenského podnikania z č.l. 117
- potvrdenie o platbách výživného z č.l. 167 - 172
- potvrdenie o úhrade výživného zo dňa 30.09.2022 (predložené krátkou cestou - príloha č. 1 v zápisnici o HP).
- Zápisnica o pojednávaní sp. zn. 14P/49/2021, zo dňa 13.09.2022
- Rozsudok OS Trnava sp. zn. 14P/69/2022, zo dňa 13.09.2022
- potvrdenia o platbách výživného č.l. 11-16
- tabuľka priebehu plnenia vyživovacej povinnosti č.l. 46-47
- rodné listy maloletých detí Y. a Y. E. č.l. 48-49
- rozsudok OS Trnava zo dňa 06.02.2020 sp.zn. 21P/71/2019 a zápisnica o pojednávaní č.l. 51-57
- rozsudok OS Trnava zo dňa 23.08.2023 sp.zn. 30T/124/2015 a uznesenie KS v Trnave zo dňa 29.06.2017 sp.zn. 6To/47/2016 č.l. 65-83
- správy Sociálnej poisťovne pobočka Trnava č.l. 97-105 + akt. lustrácia zo dňa 15.6.2023
- správy UPSVaR Trnava č.l. 106-112
- vyjadrenie spol. DORA Gastro Slovakia, a.s. Trnava č.l. 113
- správa Okresného úradu Trnava, odbor živnostenského podnikania č.l. 117
- aktualizovaný odpis registra trestov
- výpis z evidenčnej karty vodiča
- lustrácia v databáze súdov SR
- lustrácia v databáze priestupkov CESDAB
- lustrácia v databáze GP SR
- potvrdenia o úhrade výživného zaslané poškodenou č.l. 187-191 + zo dňa 12.4.2023 a 14.6.2023
- rozsudok OS Trnava sp.zn. 14T/69/2021 zo dňa 13.9.2022, ppl. dňa 28.9.2022 č.l. 176 a nasl.+ zápisnica o pojednávaní č.l. 173 a nasl.
- potvrdenia o úhradách výživného č.l. 167-180 (kópie zo spisu 14P/69/2021)
- potvrdenie o úhradách výživného č.l. 190-191
- výpisy z účtov č.l. 207-208
- výpis z účtu č.l. 245
- záznam v manažmente - spis OS TT 30T/124/2015
- lustrácia sociálna poisťovňa
- aktuálny odpis RT

- lustrácia v databáze súdov SR
- lustrácia v databáze priestupkov
- lustrácia v databáze GP SR

Z vykonaných listinných dôkazov vyplynulo predovšetkým to, že obžalovaný bol (č.l. 50-52) rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 06.02.2020, sp. zn. 21P/71/2019-13, právoplatným dňa 02.03.2020, zaviazaný s účinnosťou od 01.02.2020 platiť výživné na maloletú dcéru Y. E. vo výške 85,-€ mesačne a na maloletú dcéru Y. E. vo výške taktiež 85,-€ mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky F. H.. Z rozsudku OS Trnava, sp. zn.: 14P/69/2021 (č.l. 176 a i.) bolo zistené, že bola schválená rodičovská dohoda, v zmysle ktorej bol obžalovaný zaviazaný prispievať na výživu oboch dcér sumou 125,- mesačne na každú s dcér vždy do 25. dňa v mesiaci vopred k rukám matky detí F. H., pričom obžalovaný bol zaviazaný na úhradu splátok po 10 € spolu s bežným výživným vzhľadom na to, že mu bolo zvýšené výživné späťne od 01.12.2021 až po 31.08.2022.

Z potvrdení o platbách výživného za obdobie od vydania ostatného rozhodnutia o výživnom (14P/69/2021), uhradil v zmysle bankových výpisov predložených poškodenou obžalovaný výživné nasledovne:

09/2022 sumu 250 € obž. uhradil 3.10.2022
10/2022 sumu 250 € obž. uhradil 14.11.2022
11/2022 sumu 250 € obž. uhradil 06.12.2022
12/2022 sumu 250 € obž. uhradil 16.12.2022
1/2023 sumu 250 € obž. uhradil 15.02.2023
2/2023 sumu 250 € obž. uhradil 22.02.2023
3/2023 sumu 250 € obž. uhradil 06.04.2023
4/2023 sumu 250 € obž. uhradil 09.05.2023
5/2023 sumu 250 € obž. uhradil 20.06.2023
6/2023 sumu 250 € obž. uhradil 17.07.2023
7/2023 sumu 250 € obž. uhradil 11.08.2023
8/2023 sumu 250 € obž. uhradil 15.08.2022
9/2023 sumu 150 € obž. uhradil 07.09.2023 (!)
10/2023 sumu 250 € obž. uhradil 11.10.2023

Z ostatných listinných vyplynulo predovšetkým to, že obžalovaný nemal (čo korešponduje aj výsluchmi zainteresovaných osôb) právne vymáhateľný nedoplatok k momentu predchádzajúcemu vydaniu rozhodnutia vo veci sp. zn.: 14P/69/2021. Po vyhlásení tohto rozhodnutia však obžalovanému vznikol nedoplatok na výživnom, nie z titulu úplnej ignorácie tejto povinnosti, ale skôr ignorácie záväzných termínov, ako vyplýva aj z vyššie uvedenej tabuľky (najevidentnejšie je to z obdobia mesiacov január a júl 2023). Z odpisu RT obžalovaného je zrejmé, že tento má vykázané 3 záznamy v RT, z nich všetky sú takej povahy, že sa na obžalovaného hľadí ako na netrestaného - pozn. v prípade 3. záznamu v RT je sporný koniec skúšobnej doby, v predmetnej veci prebieha konanie o zápočte skúšobnej doby, kde vec nie je právoplatne skončená, je však zrejmé, že na obžalovaného sa hľadí ako na netrestaného najneskôr od 30.06.2023 (§ 52 ods. 3 Tr. zák.). Obžalovaný nie je stíhaný v inej trestnej veci, resp. o tom neexistuje relevantný záznam. Obžalovaný má vykázaných 23 záznamov registri priestupkov, prevažne v cestnej doprave.

*** Výrok o vine ***

V konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní, na základe vykonaných dôkazov, spôsobom a v rozsahu tak, ako to navrhli procesné strany a určenom súdom so zreteľom na § 2 ods. 19 Tr. por. a § 278 ods. 1, ods. 2 Tr. por., vyhodnotením vykonaných dôkazov v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. jednotlivito a vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla či obstarala, súd mal za preukázané, že sa skutok uvedený v obžalobe sa stal a tento skutok spáchal obžalovaný.

Obžalovaný vo svojej výpovedi spáchanie skutku poprel, s tým, že priorityne spochybnil samotnú objektívnu stránku, konkrétne trestnosť činu kladenému mu za vinu, keďže explicitne uviedol, že nemal povinnosť platiť výživné skôr, ako mu bola táto povinnosť uložená. Pri tomto atribúte je nutné sa pristaviť, keďže ide o stav, ktorý vznikol a nastal pred podaním obžaloby a pretrval v priebehu

počiatočnej etapy trestného konania. Zo strany OP bola dôvodom pre podanie obžaloby (zrejme) skutočnosť, že obžalovaného zaťažoval vyživovacia povinnosť v minimálnom rozsahu 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrene neplnoleté dieťa vyplývajúca priamo zo zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov - „ZOR“ (konkrétne v zmysle § 62 ods. 3 ZOR. Tento právny názor OP Trnava nie je vecne nesprávny (k tomu viď napr. rozsudok KS v Prešove, sp. zn.: 5To/3/2013 zo dňa 17.04.2013 „V súvislosti so zákonným stanovením povinností každého rodiča vyživovať svoje dieťa do času, kým nie je schopné samo sa živiť, odvolací súd k námietke obžalovanej vo vzťahu k výroku o vine uvádza, že úprava výživného k maloletému dieťaťu nie je prioritnou pre posudzovanie zavineného konania rodiča, pokiaľ si neplní svoju povinnosť vyživovať svoje maloleté dieťa, z trestnoprávneho hľadiska. Objektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu zanedbania povinnej výživy obsahuje normatívny znak vymedzený „zákonnou povinnosťou vyživovať alebo zaopatrováť iného“, preto povinnosťou každého rodiča je vyživovať svoje deti bez ohľadu na to, či súd zaviazal rodiča prispievať na výživu svojho dieťaťa s určením jeho výšky.“), avšak je nutné poukázať na kontext predmetnej veci. Žiada sa dodať, že v zmysle rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 06.02.2020, sp. zn. 21P/71/2019-13, právoplatným dňa 02.03.2020 nebol napriek upleteniu si výživného poškodenou takýto nárok priznaný (pozn. v zmysle § 77 ods. 1 ZOR možno výživné pre maloleté dieťa priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa - práve dôvody hodné osobitného zreteľa teda v zmysle odôvodnenia civilný súd nenašiel). Vzniká teda paradoxná situácia, keď je predmetom trestného konania neuhradenie zameškaného výživného, ktoré ale je naturálnou obligáciou, teda nemôže byť predmetom výkonu rozhodnutia (exekúcie). Obžalovaný teda mal povinnosť prispievať na výživu v rozsahu citovanom v pôvodne podanej obžalobe, ale táto povinnosť nebola poškodenou riadne a včas uplatnená. Navyše z vykonaného dokazovania je zrejmé, že nedoplatok na výživnom mal byť zjavne nižší, ako vyčísliť OP, keď obžalovaný aj poškodená poukazovali na v podstatne náhodné čiastočné úhrady nákladov vo forme aj hotovostných úhrad, ktoré je nutné započítať v prospech úhrady výživného. Absolútne neprehľadnou ostáva situácia ohľadom vecných darov, resp. prispievania na vecné potreby detí (šaty a veci), minimálne tých, ktoré obžalovaným kúpil pre deti a tieto používa v čase spoločného styku. Žiada sa dodať, že vyživovaciu povinnosť nemožno plniť vo forme naturálnej (k tomu viď rozsudok KS v Bratislave, sp. zn.: 1To/13/2017 zo dňa 12.04.2017 - „Právne nerozhodná je taktiež skutočnosť, ak povinný (v tomto prípade obžalovaný) plnil v tzv. naturálnej forme, t.j. kupovaním stravy, odevu, obuvi, hračiek, návštev kina, kúpalísk, športových potrieb, vianočných darčiekov, školských pomôcok, platením úhrad spojenými s návštevou u zubára, s užívaním bytu a mobilných telefónov a podobne. V spisovom materiáli sa nachádza množstvo listinných dôkazov, ktoré predložil obžalovaný a ktorý týmto sa snažil preukázať plnenie svojej vyživovacej povinnosti v tzv. naturálnej forme. Ak však existuje rozhodnutie súdu o existencii vyživovacej povinnosti a jej rozsahu, je obžalovaný primárne povinný plniť takúto vyživovaciu povinnosť v rozsahu a spôsobom určeným v takomto rozsahu.“), ale v prípade takého vecného plnenia môže prísť tiež ku konaniu, ktoré nenapĺňa pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 207 ods. 1 a nasl. Tr. zák. V prípade obžalovaného však aj v zmysle výpovedí na HP nedošlo ku konsenzu ohľadom iného ako finančného plnenia vyživovacej povinnosti, naopak takáto forma bola predmetom sporov medzi obžalovaným a poškodenou.

Je teda nesporné, že obžalovaný v zmysle vlastného právneho názoru nebol povinný hradiť výživné poškodenej pred momentom rozhodovania súdu, teda pred vykonateľnosťou rozsudku OS Trnava zo dňa 06.02.2020, sp. zn. 21P/71/2019-13. Tu je nutné dodať, že ide o nedôslednosť zákonodarcu, keďže jednak vyššie citované ustanovenia zákona o rodine kladú na plecia obžalovaného povinnosť prispievať na dcéry v minimálnom zákonom určenom rozsahu, napriek tomu vzhľadom na absenciu včasnosti podania návrhu na určenie výživného civilný súd takouto povinnosťou obžalovaného nezaviazal, pričom takáto povinnosť ani nemôže byť exekučne vymáhaná, hoci vyplýva priamo ex lege. Vzhľadom na výsluchy obžalovaného a poškodenej mal súd za to, že obžalovaný v čase týchto výsluchov nemal nedoplatok na bežnom výživnom za obdobie od vykonateľnosti súdneho rozhodnutia zo dňa 06.02.2020. V takomto prípade, ak by došlo k ukončeniu dokazovania za takejto situácie, uvažoval by súd (vzhľadom na naplnenie všetkých formálnych znakov skutkovej podstaty trestného činu) o aplikácii tzv. materiálneho korektívu v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák.), ergo o oslobodení v zmysle § 285 ods. 1 písm. b) Tr. por., keďže postup podľa § 280 ods. 2 Tr. por. neprichádza do úvahy (skutok nevykazuje pojmové znaky priestupky ani iného správneho deliktu).

Vzhľadom k potrebe doplniť dokazovania pripojením spisového materiálu, v kombinácii s opakovanou neprítomnosťou obžalovaného na termínoch hlavných pojednávaní, ktorá bola v niektorých prípadoch bola ospravedlňovaná obžalovaným (avšak nie riadnou formou, ako má na mysli ust. § 120 ods. 2 Tr.

por.) došlo k zmene právneho stavu, vzhľadom na vyhlásenie rozsudku OS Trnava, sp. zn.: 14P/69/2021 zo dňa 13.09.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.09.2022. Týmto rozsudkom bol obžalovaný na obe maloleté dcéry zaviazaný prispievať vždy do 25. dňa v mesiaci sumou 150,- € vopred na každú z dcér, pričom mu bol vyčíslený nedoplatok na bežnom výživnom. V tomto smere a vzhľadom na uvedené súd pre posúdenie trestnosti konania obžalovaného skúmal úhradu výživného jeho osobou zistil, že obžalovaný výživné uhrádza, avšak opakovane je v omeškaní s úhradou výživného. Žiada sa dodať, že súd obžalovanému výslovne uviedol, akú výšku úhrad od neho možno požadovať minimálne za obdobie po podaní obžaloby, inými slovami aká konkrétna vyživovacia povinnosť ho zaťažuje nepochybne (č.l. 250). Fakt, že oznámenie bolo obžalovanému doručené tzv. fikciou v doručení (č.l. 265) nie je vadou postupu súdu. Obžalovaný výživné opakovane uhrádzal, avšak k opakovane odročenému termínu HP mal nedoplatok vo výške 100 € (za obdobie po podaní obžaloby).

Za takejto právne situácie súd jednak preskúmal samostatne obdobie od vykonateľnosti v poradí prvého rozsudku o výžive maloletých detí obžalovaného a zistil, že obžalovaný nemá vykázané ako splnené hradenie vyživovacej povinnosti v peňažnej forme, avšak aj v zmysle výpovede obžalovaného a poškodenej, tento materiálne prispieval na výživu detí a sporadicky prispel aj peňažne. Výšku takto plnenej vyživovacej povinnosti nebolo možné presne ustáliť a obžalovanému nebolo možné preukázať, akú výšku nedoplatku na výživnom určenú postupom „ex lege“ vlastne má. Do úvahy neprichádzal ani výkon ďalších dôkazov (strany to jednak nenavrhlí a pre odstup času by tento postup zjavne nebol účelný), preto súd tento nedoplatok zo skutkovej vety „vypustil“ (teda titulom tzv. dôkaznej núdze) a ponechal v skutkovej vete len nedoplatok vo výške 100, - €, ktorý mal súd za preukázaný v zmysle vykonaného dokazovania. Žiada sa dodať, že súd pri určovaní nedoplatku nezohľadnil omeškanie obžalovaného s platením splátok z rozsudku OS Trnava, sp. zn.: 14P/69/2021 zo dňa 13.09.2022, nakoľko zavinenie (či už úmyselné alebo nedbanlivostné je v prípade takto vymedzeného konania sporné, pričom podrobná analýza judikatúry presahuje účel odôvodnenia tohto súdneho rozhodnutia). Je však zrejmé, že táto otázka (zavinenie ako otázka skutková) v tomto smere minimálne v rovine návrhovej povinnosti zaťažuje prokurátora, ktorý v tomto smere žiadne dôkazy preukazujúce zavinenia obžalovaného nenavrhol a vlastne vec právne posúdil tak, že v tomto konaní nie omeškanie s úhradami splátok trestným činom (ani súčasťou konania tvoriaceho trestný čin). Keďže neexistujú dôkazy preukazujúce opak, súd musí vychádzať z rovnakého názoru.

S prihliadnutím k prezentovaným výsledkom dokazovania na hlavnom pojednávaní súd uznal obžalovaného za vinného na skutkovom a právnom základe v zhode s výsledkami vykonaného dokazovania ku dňu vyhlásenia rozsudku, nakoľko boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu. Obžalovaný zavinenie riadne a včas neplnil vyživovaciu povinnosť v plnom rozsahu, hoci o tejto vedel a neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by poukazovali na nepríčetnosť či zníženie príčetnosti. Naplnená bola i subjektívna stránka, t.j. zavinenie, pretože obžalovaný konal vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Tr. zák., t.j. chcel spôsobom uvedeným v Tr. zák. porušiť alebo ohroziť záujem ním chránený. Naplnený bol i objekt útoku a objektívna stránka, t.j. také konanie obžalovaného, ktoré vyplýva zo stíhaného skutku uvedeného vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Pokiaľ ide o rozhodovanie v trestnej veci, všeobecný súd nemusí dať (t.j. ani v merite veci) odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných stranami konania. Právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní.

Stačí, aby reagoval na ten argument, ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci (porovnaj napr. rozsudok vo veci K. V. c. Španielsko a P. L./Španielsko, oba z 9. decembra 1994, Annuaire, séria A č. 303 A a č. 303 B, tiež R 68/2008- I, rozsudok G. z 9. decembra 1994 vo veci Q. R. proti Španielskemu kráľovstvu). Na doplnenie uvedeného súd udáva, že „súdy rozhodujúce o vine a treste nie sú povinné sa vysporiadať s každým argumentom obhajoby. Sú však povinné reagovať adekvátnym spôsobom na všetky argumenty, ktoré sú spôsobilé spochybniť rozhodnutie o vine a treste“ (viď. Rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva; ďalej len „ESLP“: H. proti Slovensku, Ignatenco proti Moldavsku). Konajúci súd považuje uvedené predpoklady za splnené.

*** Výrok o treste ***

V prípade obžalovaného neprichádzala do úvahy poľahčujúca okolnosť (ani podľa § 36 písm. l) Tr. zák., keďže tento spáchanie skutku poprel; ani § 36 písm. j) Tr. zák., keďže bol pred spáchaním skutku už skôr odsúdený, navyše má viacero priestupkových postihov). V prípade priťažujúcich okolností tu súd tiež nezvážil žiadne priťažujúce okolnosti (pri všetkých odsúdeniach sa na osobu obžalovaného hľadí ako na netrestaného), teda v danej veci je pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností neutrálny (0:0). Výmera základnej trestnej sadzby pre obžalovaného bola v mesiacoch : 0-36 mesiacov (základná výmera v tejto trestnej veci)

V prípade osoby obžalovaného súd obžalovanému uložil peňažný trest v symbolickej výške, keďže pri jeho osobe ukladal trest de facto len kvôli minimálnej čiastke zameškaného výživného. V prípade obžalovaného nie je dôvod na ukladanie prísneho trestu, keďže doposiaľ nebol vo výkone nepodmienečného trestu, navyše bol pôvodne obžalovaný za skutok, ktorý súd predbežne právne posúdil tak, že ho zo skutkovej vety vypustil úplne. Obžalovaný v prípade konania dokonca mal etapy, kedy okrem prvotného nedoplatku, na ktorý súd hľadí skôr uvedenou optikou nemal iný nedoplatok na výživnom, avšak napriek tomu, že ho súd opakovane poučoval o potrebe „mať uhradené výživné“ riadne a včas, dokonca opakovanej odročoval termín HP, obžalovaný ostal voči súdu pasívny. V predmetnej veci muselo prísť k etape, keď zhovievavosť súdu s obžalovaným ustúpi účelu ďalším zásadám trestného konania (najmä včasnosti a primeranosti) a príde k ukončeniu dokazovania. Obžalovaný nie je osobou kriminálne narušenou, jeho vzťah s deťmi opísal on sám a de facto aj poškodená ako viacmennej štandardný, s občasnými konfliktami s poškodenou, ktoré súd ale rovnako chápe ako súčasť štandardu vzťahu rodičov, bývalých partnerov, nežijúcich v spoločnej domácnosti. Z tohto titulu ustupuje represívna zložka trestu a generálna a individuálna zložka trestu je oslabená do tej miery, že je vhodné a účelné ukladať trest na spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 200,- € a povoliť jeho výkon v splátkach po 20,- € mesačne tak, aby nebol ohrozený riadny výkon vyživovacej povinnosti obžalovaným.

S poukazom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava.

Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.